

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2014, declarat de condamnatul

Negru Vitalie Petru,

mun. Chișinău, or. Durlești, str. Miciurin 11.

Termenul de examinare a cauzei

în instanța de fond: 29 noiembrie 2013 – 21 mai 2014,

în instanța de apel: 03 iulie – 03 septembrie 2014,

în instanța de recurs: 03 decembrie 2014 – 04 februarie 2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin încheierea din 21 mai 2014, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, a dispus respingerea cererii avocatului Gheorghe Ionaș și a condamnatului Negru Vitalie privind aplicarea principiului retroactivității legii penale noi, atragerea la răspundere administrativă, cu eliberarea în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, ca fiind neîntemeiată.

2. În fapt, instanța a constatat că Negru Vitalie a fost condamnat prin sentința judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 06 decembrie 2012 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2013, în baza art. 264/1 alin. (1) Cod penal la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 3 ani.

Condamnatul și avocatul au solicitat aplicarea prevederilor Legii nr.145 din 14 iunie 2013, pe motiv că fapta inculpatului constituie o contravenție administrativă, prevăzută de art. 233 alin. (1) Cod Contravențional.

Însă, acțiunile inculpatului au fost just încadrate în baza art. 264/1 alin. (1) Cod penal, inclusiv și potrivit legii noi, și pedeapsa stabilită, în limitele sancțiunii Cod penal și temeieri de a interveni în hotărârile adoptate lipsesc.

3. Avocatul Gheorghe Ionaș a declarat recurs ordinar în numele condamnatului, solicitând casarea acestei încheierii și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie admisă cererea înaintată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2014, recursul a fost respins ca nefondat.

Instanța de recurs a reținut că instanța de fond a adoptat o încheiere legală și întemeiată.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. La 12 noiembrie 2014, condamnatul a declarat recurs în anulare, în care solicită casarea hotărârilor nominalizate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă cererea cu încetarea procesului penal.

Recurentul a invocat că acțiunile lui constituie o contravenție prevăzută de art. 233 alin. (1) Cod Contravențional, fapt ce necesită eliberarea lui de răspundere contravențională în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, poate fi declarat la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, conform art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. În corespundere cu art. 455 alin. (2) pct. 3) – 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței, data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, data adoptării deciziei în recurs și argumentele admiterii sau respingerii recursului.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, astfel, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate în temeiul art. 469-472 Cod de procedură penală, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Rezultă că recursul de pe rol, fiind declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal, adică este vădit neîntemeiat.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Dat fiind că recursul în anulare este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Negru Vitalie Petru, împotriva încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2014, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco